

ANDEN BOG

I

Efter nogle Dage med afvekslende mildt og regnfuldt Vejr rejste der sig om Søndagen ved Solnedgang en heftig Storm fra Nord. Hansine sad om Aftenen alene hjemme hos Børnene, der var kommen tidlig til Ro. Emanuel og Tjenestefolkene saavel som Husets sædvanlige Aftengæster var taget til det store Protestmøde i Skibberups Forsamlingshus, hvortil der i Løbet af Dagen var strømmet Folk sammen fra det hele Herred. Lige fra om Formiddagen havde Vognene rullet gennem Byen med uden-sogns Meningsfæller, og mange af dem havde standset udenfor Præstegaarden og efterladt Folk, der benyttede Lejligheden til at hilse paa Emanuel og deltage i Gudstjenesten i Vejlbys Kirke. Desuden havde de to indforskrevne Rigsdagstalere — et Par vestjyske Bønder — været der i et langt Besøg, og om Eftermiddagen var der kommen en Samling Elever ovre fra Sandinge Højskole med Bud og Hilsen fra den gamle, nu mest senge-liggende Forstander. Og alle disse Mennesker skulde enten have Kaffe eller noget at spise, saa der havde den hele Dag været et Rykind og en Travlhed som i en Gæstgivergaard paa en Markedsdag.

Hansine havde glædet sig til disse stille Aftentimer efter den lange og urolige Dag. Det faldt ikke ofte i hendes Lod at have det saa uforstyrret, — og hun delte slet ikke Emanuels Henrykkelse over altid at se Huset fuldt af fremmede. Hun ønskede tvertimod ofte, at han vilde aabne Dørene lidt mindre højt for de mange Venner, der efterhaanden havde vænnet sig til at gaa ud